

Tær báðar í barnaútlarpinum, Elin á Rógvi og Jonna Mortensen

JÓLAKALENDARARI TIL STØRRU BØRNINI

– HESIN **MÁLBÓLKURIN** VERÐUR OFTA **GLOYMDUR** MILLUM SMÆRRU BØRNINI OG UNGDÓMIN, SIGUR **ELIN Á RÓGVI**, SUM HEVUR **SKRIVAÐ** LEIKIN OG **TEKSTIRNAR** TIL SANGIRNAR Í **JÓLAKALENDARANUM** Í KRINGVARPINUM

JÓL

Annika Kunoy Im
annikak@sosialurin.fo

– Takið stóðu! Hon stendur á skamlinum. Bibburnar krækja seg í tað óslætta bláa undirlagið. Hon hevur sett skammilin aftur í, sum hon plagar. Allir vøddarnir bíða bara eftir ljóðinum...

Jólaalendarin hjá barnaútlarpinum byrjar við 12 ára gomlu Naju, sum er til svimjivenjing.

Naja, sum er úr Havn, sær út til at hava alt. Hon býr í teimum flottastu húsunum í grannalagnum og dugir væl at svimja. Men Naja hevur tað ikki so gott inn í sær sjálvari.

Jólaalendarin hjá barnaútlarpinum er í ár ætlaður teim størri børnunum. Hesin málbólkurin verður ofta gloymdur millum smærru børnini og ungdómin, greiðir Elin á Rógvi, sum hevur skrivað leikin, frá.

Søgan í sjálvum sær er ikki ein jólasøga, men tað jólaliga við søguni er, at ljós verður varpað á, hvussu kedd nógv børn eru, og hvat tey hava at dragast við. Tá man hevur trupulleikar, gerast teir eisini ofta størri á jolum, sigur Elin á Rógvi. Hóast tað so er vón í søguni, og ljósið vinnur á myrkrnum, so tað er jólaligt allíka-væl, sjálvt um søgan er eitt sindur alvorligari, og ætlað teim størri børnunum.

Tær báðar í barnaútlarpinum,

Elin á Rógvi og Jonna Mortensen, siga, at tær onki kunnu avdúka enn, tí hetta er ein spenningssøga, og endamálið er, at tú verður tikið á bóli, hvørja ferð tú lurtar eftir søguni. Børnini, sum hava lagt rødd til, víta heldur ikki, hvat fer at henda, men kenna bert tann partin, tey hava lisið inn. Øll eru líka spent, siga tær báðar.

Jólaalendarin er føroyskt framleiddur allur sum hann er. Elin á Rógvi hevur skrivað leikin og tekstirnar til sangirnar. Løgini hava Greta Svabo Bech, Benjamin Petersen, Anna Katrin Egilstrøð og Niclas Johannesen gjørt. Løgini hjá Niclasi syngja Malan Thomsen, Lena Andersen og Kim Hansen. Finnur Hansen

hevur gjørt ljóðmyndina og lagt tónleikin til rættis.

Elin heldur, at tað er stuttligt at síggja, hvat tónleikarnir fáa burtúr tekstunum, tá teir koma afur við lögnum. Tær hava hugsað um tónleikarar, sum eru frammi í dag, og halda, at tað hevur verið stuttligt at síggja, hvussu tónleikarnir hava tulkað tekstirnar. Tá vit gera útlar, hava vit bara ljóðsiðuna og ongar myndir, og tí skulu allar kenslurnar lýsast í tónleikinum, siga tær.